

at komme til at udføre. Der vil heller ikke kunne blive Tale om Arbejder af en mere ekstraordinær Karakter, det vil sige Arbejder, som det med Rette kan forventes, at det offentlige vil sætte i Gang eller fremkalde til Afhjælpning af den *normale* Arbejdsløshed. Kriteriet for de anvendelige Arbejder maa da formentlig blive dette, at det maa være Arbejder, der enten er af forholdsvis mindre Nytte, eller som vel er relativt nyttige, men af et saadant Omfang, at de af økonomiske Grunde ikke kunde forventes iværksat nu. Det maa ligeledes anses for ønskeligt, at Arbejderne er af en saadan Karakter, at det er muligt ved Hjælp af dem at beskæftige arbejdsløse fra de forskellige Dele af Landet, uden at der herved opstaaer Spørgsmaal om større Sammendragning af Arbejdere fra fjernt liggende Pladser. Endelig maa det erindres, at det drejer sig om Beskæftigelse af en Gruppe Arbejdere, hvoraf en Del ikke vil være særlig kvalificerede, og at derfor Arbejder, der i større Omfang kræver kvalificeret Arbejdskraft, ikke er egnede.

Offentlige Arbejder kan iværksættes enten af Kommunerne eller af Staten. Det er givet, at Arbejder, iværksat af Kommuner for saa vidt vilde være det virksomste Middel, som det siger sig selv, at det igennem Iværksættelsen af saadanne Arbejder vilde være muligt at bringe det største Antal arbejdsløse i Arbejde, ligesom man herigennem vilde undgaa de Vanskeligheder, der knytter sig til en Sammen- dragning af Arbejdere fra fjernere Pladser. Det kan imidlertid ikke nægtes, at en Løsning af Opgaven ved Hjælp af kommunale Foranstaltninger vil rejse de alvorligste Vanskeligheder, idet Opgaven kun kunde løses, saafremt det blev gjort til Pligt for Kommunerne at iværksætte saadanne Arbejder, og da der efter de for Raadet fore- liggende Oplysninger maa regnes med, at Staten vil være i Stand til i tilstrækkeligt Omfang at iværksætte de nævnte Foranstaltninger, er man gaaet ud fra en Løsning af Opgaven alene ved Hjælp af Statsforanstaltninger.

Hvilke Arbejder, der herefter kan komme i Betragtning, er det formentlig umuligt for Arbejdsløshedsraadet at afgøre, men under Henviisning til det allerede anførte om Arbejdernes manglende Kvalifikationer, om de Vanskeligheder, der knytter sig til for store Omplaceringer af Arbejderne, samt om at kun ganske ekstraordinære Arbejder kan komme i Betragtning, mener Arbejdsløshedsraadet, at der bør lægges Vægt paa at finde Arbejder, der kan udføres uden særlig faglig eller teknisk uddannet Arbejdskraft, som kan fordeles saa vidt muligt over hele Landet eller udføres i Nær- heden af et Centrum med stor Arbejdsløshed, og som endelig kan siges at være af økonomisk Betydning, men for Tiden er anset for finansielt uoverkommelige. Ved sine Betragtninger om egnede Arbejder har Arbejdsløshedsraadet som et Tanke- eksperiment drøftet et omfattende Vejnet (f. Eks. Udførelse af et stort Vejanlæg op igennem Midtjylland), hvilket Arbejde opfylder de nævnte Krav til Arbejdets Karakter. Ligeledes har Raadet haft sin Opmærksomhed henvendt paa de forskellige Forslag, der Tid efter anden har været fremsat med Hensyn til Anvendelse af Fæst- ningsterrænet omkring København samt paa det af Raadet tidligere drøftede Forslag om Inddæmning af Kalvebod Strand.

Af Hensyn til de store Interesser, der saavel fra Arbejdsgiver- som fra Arbejder- side er knyttet til Afgrænsningen af de Arbejder, der kan komme i Betragtning, mener Arbejdsløshedsraadet det derhos nødvendigt, at denne Afgrænsning finder Sted i Samarbejde med et Nævn, i hvilket saavel Arbejdsgivere som Arbejdere er repræ- senteret.

II. Bestemmelsen af den Gruppe Arbejdere, som skal bringes i Arbejde.

Efter Udgangspunktet: at konvertere Understøttelse til Arbejdsløn, mener Raadet, at alene Arbejdere, der oppebærer Understøttelse i Form af *Kommunehjælp*, kan komme i Betragtning. At det maa kræves, at de skal oppebære *Hjælp*, er som sagt en direkte Følge af den Tanke, der ligger bagved hele Foranstaltningen, og at Hjælpen skal oppebæres i Form af *Kommunehjælp*, er en naturlig Følge af, at det som nærmere omhandlet nedenfor under VII foreslaas, at Kommunerne (saavel den enkelte Kommune som Refusionsforbundet) skal deltage i Udgifterne ved For- anstaltningerne. Da Arbejdsanvisningen tænkes sat i Scene ved Kommunernes For- anstaltning, vilde det ogsaa i denne Henseende være en Lettelse, om Kredsen af